

CHÚT DUYÊN VĂN NGHỆ

Khi thơ y Tâm Minh phôi rởi xa chùa, sỡ TÂM NGHỆ tởi chùa Linh Sơn cở m khái vi tởng vờn thơ thay lờ i tởn bi t, bài “Ra đi”:

*“Ra đi đờ lờ i nàng thơ
Lờ trình thơ u hờ n gờ c mờ đờ thờ ng.
Ngờ i đờ cờ m thơ y nhờ tuờ ng
Trờ i đờ t thơ u mờ t linh hờ n ngày qua.*

*Ra đi là nghĩa cuờ c đờ i
Dòng sông là chờ y, mây trờ i là bay.
Ra đi là đờ p ngày mai
Đong đờ y hi vờ ng cho ai cho mình.
Nhà thơ mờ cuờ c đờng trình
Vờ n thơ đờ lờ i chút tình thâm giao.”*

Cũng nhân nói đến ngôi chùa Linh Sơn, ngòi ta nhớ đến một số thi sĩ đây. Số cốt mọt cái “cốc” nhớ ngay sau chùa, bên vòm nà trà. HỒ A HOÀNH kể rằng:

“Thơ y là người cha Nhọt mọt Viêt, sinh năm 1926. Khi Nhọt vào Đông Dông, thơ y bở bở đi làm thông ngôn mọt thi sĩ gian. Năm 1951 thơ y tọt nghiêp trung hêc Yersin. Trong thi sĩ gian chùa Linh Sơn, thơ y vôn cở u hêc, dờ ch kinh sách, và ghi danh theo hêc Viêt Đới Hêc Đà Lạt, phân khoa văn chồ ng và triê t hêc. Sau đó thơ y chuyên vôn môn văn chồ ng Anh M, tọt nghiêp cở nhân vôi đờ tài tiê u luôn “William Faulkner” vào năm 1975!”

Đó chính là sĩ LÊ TRUNG TRANG NISHIO. Trong thi sĩ gian sĩ ng chùa Linh Sơn, giê a cở nh chùa đờ y an êc và cở nh thiên nhiên đờ p đờ, cở nh núi rờ ng tở ch mở ch cở a Đà Lạt, sĩ NISHIO cở m hê ng đờ t bút viêt mọt y vôn thi sĩ ng Anh tở ng Tâm Minh, “Rain”, vôi êi ghi chú “Ghi êi theo hê ng đờ n cở a Nang Thơ”, “Dalat, Jan 1988, Linh Sơn, A Sunny Noon”:

*“Rain in sunshine
and absolute silence
in the chaos of Life.”*

Số sĩ đờ ch thành hai câu thơ đờ u và TÂM MINH góp thêm tiê p hai câu cở i thành bài thơ kở niê m ngày cùng nhau hê i ng:

*“Nê ng mả a, mả a nê ng bên mở ng
Lê ng yên tô đờ m tở vôn ng dòng đờ i,
Mở t trờ a đờ y ánh mở t trờ i
Giê a Linh Sơn tở tuyê t vôi bóng mây.”*

Mở t buê i đờ p trờ i khác, sĩ NISHIO êi ghi tở ng mọt y vôn:

*“Yesterday, Tomorrow,
Tomorrow and Yesterday
Human Bondage is but a Play.
Merry days flow fast
and Suffering is slow,
And all things – Pains and Happiness
are quite similar.”*

TÂM MINH là i phò ng dõ ch và gò i đáp lỏ là i tở ng sỏ (1-1988):

*“Hôm qua rỏ i đỏ n ngày mai
Ngày mai cùng vỏ i ngày dài hôm qua
Trăm năm kỉ p sỏ ng ngỏỏ i ta
Ngỏ m ra mỏ i thỏ y chỏ ng qua tỏ n tuỏ ng.
Ngày vui trôi tỏ a thác tuôn
Đau thỏỏ ng chỏ m nhỏ gỏ t buỏ n miên man.
Mỏ i đỏ uỏ cỏi dỏỏ ng gian
Khỏ Đau, Hỏ nh Phúc vô vàn gỏ ng nhau.”*

Ít lâu sau, khi Tâm Minh phỏ i rỏ i Đà Lạt vỏ Sài Gòn. Đỏ n chào sỏ . Lúc chia tay sỏ NISHIO viỏ tỏ ng mỏ y câu “A farewell”:

*“And comes the departure of a friend.
The Muse - Poetical Intoxication as well.
A drop of Sadness hence.
Survives in Oblivion forever.”*

VIỎ T TRANG chuyỏ n dỏ ch sang tiỏ ng Pháp thành bài “Adieu”:

*“Et s'en va un ami
Lyre aussi l' Ivresse
Une goutte de Tristesse
Survit dans l' Oubli.”*

TÂM MINH đáp lỏ phỏ ng dỏ ch ý cỏ hai bài thỏ nói trên:

*“Bỏ n hiỏ n tung cánh chim bay
Dù Nàng Thơ , quyỏ n Đỏ m Say theo cùng*

*Gió t bu n gieo nh không trung
Âm vang b t đi t trong vùng Lăng Quên."*

M t v s khác là s VIÊN TH C. Cũng t trong khung c nh nhà chùa s đã c m tác ra nh ng v n th b ng ti ng Anh, đ y thi n v , gom góp i thành thi t p "Zen poetry". T m trích m t bài:

*"Welcome to the Pagoda
The air becoming cooler
marking the end of a blissful day,
the sun beginning to set
The night will come and embrace the earth
And the moon temporarily takes the sun's place,
together with the stars."*

Nh n đ c sách t ng c a s , TÂM MINH i chuy n ng sang th Vi t và h i âm đ g i là đ p i lòng u ái:

*"Đón chào khách ghé thăm Chùa
Bầu tr i êm d u mát ru lòng ng i
M t ngày h nh phúc qua r i
V ng d ng s p n cu i tr i theo mây
Màn đêm i s ghé đây
Bao trum v n v t c cây côi tr n
Bóng H ng h n l thay chân
Cùng muôn tinh tú, sáng ng n ánh sao."*

M t bài th khác, i th cũng gi n đ , nh nhàn thanh thoát, nh phong cách ung dung t i c a ng i tu sĩ Đà Lạt:

*"The symphony for millenn
Played through the wonders of nature
surrounding us in Dalat.
Dalat the country of perpetual fog*

*And ever green everywhere on the path
And sunshine bursting through the gold lined clouds."*

TÂM MINH cũng là phóng tác và chuyển ngữ sang thơ Việt:

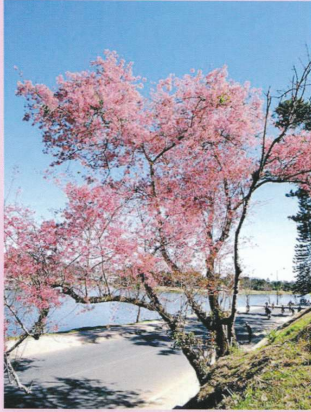
*"Bên hòa là khúc thiên nhiên
Trời vàng cảnh đẹp khắp miền bao la
Quanh Đà Lạt thành phố ta
Sống mùa xuân muôn thuở giăng qua xóm làng
Màu xanh khắp nơi trên thành thang
Ánh nắng ngời rọi mây vàng khắp nơi."*

Cuộc sống tha hồ sống gọi là niềm vui bất bao nhiêu yêu quý với chùa xưa, thơ cũ, bên đèo. Bao nhiêu đèo bồng quanh chùa cùng đèo và sống hạnh phúc. Duyên thơ chỉ sống khi nào đó... Cùng gia đình lên Đà Lạt, vẫn công nh và thăm chùa nhiều lần, nhớ đến chùa xưa trong dịp Xuân vui, tôi nhớ đến khách công nh TÂM MINH viết bài: "Xuân là thơ" nhớ mùa sống gọi là sống chút tình với chốn cũ:

*"Thiên nhiên khắp nơi đón mùa sang
Lòng kẻ tha hồ sống bên rừng núi ngàn
Đến khách chỉ còn trăng pháo đài
Quê người dù thiên u bóng mai vàng
Chúc Xuân là niềm vui tình nghĩa
Mừng Tết thơ luôn đem ánh quang
Thoang thơ sống hạnh phúc khắp nơi
Vui lòng chùa cũ tiếng còn vang."*

**ĐÀ LẠT
NGÀY THÁNG CŨ**

SOẠN GIẢ:
NGÔ TĂNG GIAO
LUẬT SƯ ĐÀ LẠT
HUYỀN TRÂM XUẤT BẢN 2010